

[Indenrigsministeren.]

tilsyn. Kombineresspæd-/småbørnssundhedsplejen med skolesundhedsplejen efter skolelægeloven, vil der endvidere kunne skabes grundlag for en ordning, hvor den enkelte sundhedsplejerske følger barnet både før og under skolegangen og således sikrer kontinuitet i vejledningen over for barnet.

I dag løses opgaven både af amtskommuner og kommuner. Da det i socialreformen er et grundlæggende synspunkt, at de foranstaltninger, der bør være daglig tilgængelige for borgeren, varetages af kommunerne, og da kommunerne i forvejen varetager hovedparten af de opgaveområder, sundhedsplejersken vil komme i kontakt med, forekommer det nærliggende, at også sundhedsplejerskeordningen løses som en rent kommunal opgave. Flere organisationer har imidlertid taget afstand fra en primærkommunal sundhedsplejerskeordning og har i stedet peget på muligheden af at tilrettelægge ordningen på amtskommunalt plan. Heroverfor må jeg henvise til forslaget § 3, der giver mulighed for, at flere kommuner kan etablere fællesskab.

Efter forslaget til lov om hjemmesygeplejerskeordninger pålægges det kommunerne i overensstemmelse med princippet i den gældende lov at sikre befolkningen adgang til hjemmesygepleje efter lægehenvi-ning. Da hovedsigtet med lovforslaget er at tilvejebringe mulighed for, at den kommunale hjemmesygepleje tilrettelægges under hensyn til og løbende koordineres med kommunens øvrige foranstaltninger på det sociale og sundhedsmæssige område, har vi ikke fundet grundlag for at opretholde den bestående adgang for kommunen til at overlade administrationen til private hjemmesygeplejeforeninger eller lignende organisationer.

Hensynet til koordinationen med de foranstaltninger, som kommunen skal tilvejebringe efter det af socialministeren her i tinget fremsatte forslag til lov om social bistand, har også været afgørende for, at det efter begge de hermed forelagte forslag foreslås, at staten refunderer 50 pct. af kommunernes udgifter i forbindelse med ordningerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene og disses bemærkninger, skal jeg anbefale mine forslag til det høje tings velvillige behandling.

Yderligere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om embedslægeinstitutioner m.v.*

En revision af den gældende embedslægelov fra 1914 har længe trængt sig på. Forskellige forhold såsom arbejdet i den af indenrigsministeriet i 1964 nedsatte hygiejnekommision og senere arbejdet med planlægningen af den strukturelle opbygning af forureningsbekæmpelsen i ministeriet for forureningsbekæmpelse, har medført stadige udsættelser af arbejdet med en lovrevision. Efter den sidste revisionsbestemmelse, der blev vedtaget af folketinget i marts 1972, skulle loven optages til revision senest i folketingsåret 1973-74. Det fremskredne arbejde med forslag til lov om miljøbeskyttelse har imidlertid betinget, at det er blevet muligt allerede i indeværende folketingssamling at fremsætte forslag til en ny embedslægelov.

Lovforslaget er udarbejdet på grundlag af det lovudkast, der er indeholdt i hygiejnekommisionens betænkning fra 1970, således at der i overensstemmelse hermed foreslås en modernisering af embedslægevæsenet gennem etablering af en embedslægeinstitution for hver af de 14 amtsråds-kredse til afløsning af de nuværende 58 lægekredse. Herved opnås dels en rationalisering og bedre udnyttelse af embedslægernes arbejdskraft og dels en smidiggørelse af den administrative struktur, således at denne til enhver tid bedre kan afpasses embedslægernes arbejdsopgaver, end den nuværende ordning med enmandsbetjente lægekredse betinger. I forhold til hygiejnekommisionens forslag er der dog foreslået den ændring, at embedslægerne fortsat skal være statsansatte i stedet for amtskommunalt ansatte. Der er i bemærkningerne til lovforslaget nærmere redegjort for baggrunden for denne ændring, og jeg skal her blot fremhæve, at det er fundet af afgørende interesse for staten fortsat at have lokal lægelig arbejdskraft til rådighed til løsning af en række opgaver for de statslige myndigheder. Dette udelukker imidlertid ikke på nogen måde, at embedslægerne som hidtil sikral bistå kommunerne og amtskommunerne på en række områder.

Lovforslaget har i øvrigt karakter af en rammelov, således at nærmere regler for embedslægernes arbejdsopgaver fremgår af speciallovgivningen eller af administrative